

அறம் பொருளின்பமென்று முப்பால் மலையெடுத்து
புறம் அகம் நிகழ்வதத்தனையும் - இகம் பரமென்று
எங்குள்ளாக்கும் புகட்டிப் புவிதனில் புகழொடு
தோன்றிப் புகழொடு மறந்தான் திரு வள்ளுவன் !

ஒன்று தயெவ்மென்றுணர்தல் வணெட்டுமென்று ஒதி
ஒற்றுமையின் வலுவூரகைக் ஓயாது பாடிப் - பண்ணடிமை
தீ ருமட்டும் கவியெடுத்துச்சாடிகளிறிடரித்தான் விழுந்து
கண்ணணொடு உறந்தான் கவி பாரதி !

அன்பாயுதமெடுத்து அஹிம்சையென்னும் உறையிலிட்டு
துன்பம் வரும் வளையிலும் மலர்ந்து - காலன் வரும்
காலம் வரநடந்து கருப்பு வளெளகைக் கலகமோய
கண்கைள் வாங்கிச் சரிந்தான் மகான் காந்தி !

நோயடித்த பிள்ளைகளின் துயர்துடதைத்தோர் கருணதை
தாயென்றணதைது நின்றாள் - அவள் கரம்பட்டது
தலதெறிக் க ஓடியதாம் பிணிகள் ; தம்சவேதைவேயெனை
தவேனழகைக்கச் சன்றாள் அன்னதைதரசா !

இசைக்கின்ற போது இவள் இசையருவிதான் இவளை
இசையென்றே இறவைன் அறிவித்தான் - திசையெட்டும்
புகழ்பரப்பியது போதுமென்றோ இந்தகீ தம் காற்றை
நிறுத்திக் கலந்து காற்றில் ? (எம் .எஸ் .சுப்புலக்ஷ்மி)!

நயனொடு உரகைக் வணெட்டின் பலர்க்கு நாம்
நன்றி உரதைதல் வணெட்டுமன்றோ ? - புகழ்புரிந்த

பயனுடையார் தமபைப் போற்றிப்பரவிட நம்
பண்பு பாராட்டும் உலகம் ! ஆம் ஐயமில்லை !

திருக்குறள் :

நயனொடும் நன்றி புரிந்த பயன் உடையார்
பண்பு பாராட்டும் , உலகம் . 994.

snrk1981@gmail.com